

Dokument zasedanja

7.7.2015

B8-0716/2015

PREDLOG RESOLUCIJE

ob zaključku razprave o izjavi predsednika

v skladu s členom 123(2) Poslovnika

o spominski svečanosti v Srebrenici
(2015/2747(RSP))

Igor Šoltes, Terry Reintke, Ulrike Lunacek, Davor Škrlec
v imenu skupine Verts/ALE

**Resolucija Evropskega parlamenta o spominski svečanosti v Srebrenici
(2015/2747(RSP))**

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. januarja 2009 o Srebrenici¹,
 - ob upoštevanju Stabilizacijsko-pridružitvenega sporazuma med Evropskima skupnostma in njunimi državami članicami na eni strani ter Bosno in Hercegovino na drugi strani, ki je bil podpisan v Luxembourgju 16. junija 2008 in so ga ratificirale vse države članice EU,
 - ob upoštevanju sklepov Sveta za zunanje zadeve z dne 16. marca 2015 o Bosni in Hercegovini,
 - ob upoštevanju resolucij Varnostnega sveta OZN št. 827 (1993), 1551 (2004) in 1575 (2004),
 - ob upoštevanju poročila generalnega sekretarja z dne 15. novembra 1999 v skladu z resolucijo Generalne skupščine št. 53/35 o padcu Srebrenice,
 - ob upoštevanju člena 123(2) Poslovnika,
- A. ker je Srebrenica, mesto na vzhodu Bosne, ki ga je Varnostni svet Združenih narodov v resoluciji št. 819 (1993) razglasil za varovano območje, 11. julija 1995 padla v roke srbskih sil pod vodstvom Ratka Mladića in na povelje takratnega predsednika Republike Srbske Radovana Karadžića,
- B. ker so sile bosanskih Srbov pod poveljstvom generala Mladića in paravojaških enot, vključno s srbskimi neregularnimi policijskimi enotami, ki so na bosansko ozemlje vstopile iz Srbije, in tako imenovanimi prostovoljci iz držav članic EU, v več dneh pobijanja po padcu Srebrenice po hitrem postopku usmrtili več kot 8000 muslimanskih mož in fantov, ki so se zatekli na območje pod zaščito sil Združenih narodov (UNPROFOR); ker je bilo v obsežni kampanji etničnega čiščenja skoraj 30.000 žensk, otrok in starejših prisilno izgnanih in je bil to največji vojni zločin v Evropi od konca druge svetovne vojne;
- C. ker je ta tragedija, ki sta jo Mednarodno kazensko sodišče za vojne zločine na območju nekdanje Jugoslavije in Meddržavno sodišče razglasili za genocid, potekala na območju, ki so ga Združeni narodi razglasili za varno, in je zato simbol za nezmožnost mednarodne skupnosti, da bi posredovala v konfliktu in zaščitila nedolžno civilno prebivalstvo;
- D. ker je leta 1999 generalni sekretar Združenih narodov v poročilu o padcu Srebrenice izjavil, da Združeni narodi niso uspeli izpolniti svojega mandata, zlasti glede zaščite tako imenovanih varnih območij, in so zato soodgovorni;

¹ UL C 46 E, 24.02.10, str. 111.

- E. ker so enote bosanskih Srbov s svojim ravnanjem nad civilnim prebivalstvom v Srebrenici, vključno z deportacijo tisoče žensk, otrok in starejših ter s posilstvi številnih žensk, velikokrat kršile Ženevsko konvencijo;
- F. ker kljub prizadevanjem, da bi odkrili in izkopali množična grobišča in posamezne grobove, še ni bilo mogoče najti in identificirati trupel skoraj 1200 moških in fantov iz Srebrenice;
- G. ker je Mednarodno kazensko sodišče za vojne zločine na območju nekdanje Jugoslavije 30. januarja 2015 potrdilo kazni petim visokim častnikom vojske bosanskih Srbov, obsojenim zaradi sodelovanja pri genocidu v Srebrenici leta 1995, in tako potrdilo prvo končno sodbo za genocid; ker so nekateri obsojeni oficirji odgovarjali neposredno nekdanjemu poveljniku vojske bosanskih Srbov Ratku Mladiću, ki mu sodijo pred Mednarodnim kazenskim sodiščem za vojne zločine na območju nekdanje Jugoslavije za hudodelstva, ki vključujejo genocid;
- H. ker so imele negativno vlogo pri razvoju dogodkov tudi pomanjkljivosti v mehanizmu EU za odločanje in pomanjkanje prave skupne zunanje in varnostne politike;
1. se spominja vseh žrtev genocida v Srebrenici in grozodejstev med vojnami v nekdanji Jugoslaviji in se jim poklanja; izraža sožalje družinam žrtev in solidarnost z njimi;
 2. poudarja, da morata biti pravočasno preprečevanje in učinkovito kaznovanje genocidov in hudodelstev zoper človečnost med glavnimi prednostnimi nalogami Evropske unije;
 3. poziva Svet, Komisijo in države članice, naj storijo vse v njihovi moči in preprečijo, da bi se tako grozovita barbarska dejanja v Evropi kdajkoli ponovila, ter preiščejo, ali so v letih od 1992 do 1995 na ozemlju Bosne in Hercegovine državljani EU pomagali pri genocidu ali ga izvajali;
 4. poziva parlamentarno skupščino Bosne in Hercegovine, naj sprejme resolucijo o genocidu v Srebrenici; pozdravlja pobudo Združenega kraljestva glede resolucije Združenih narodov o tej temi;
 5. izraža podporo organizacijam civilne družbe, kot je Združenje mater enklav Srebrenice in Žepe, zaradi njihove odločilne vloge pri ozaveščanju in gradnji širših temeljev za spravo med vsemi državljani Bosne in Hercegovine; poziva državljane Bosne in Hercegovine, naj izkoristijo 20. obletnico genocida v Srebrenici kot priložnost za krepitev sprave in sodelovanja, ki sta bistvena za napredovanje vseh držav v regiji na evropski poti; poziva Komisijo in visoko predstavnico/podpredsednico, naj priznata pomen politike sprave, in poudarja pomembno vlogo verskih oblasti, medijev in izobraževalnih sistemov v tem težavnem procesu;
 6. želi spomniti, da mirovne sile Združenih narodov (UNPROFOR) niso uspele zaščititi območij, ki so bila razglašena za varna; prav tako želi spomniti, da so države članice EU prispevale številne enote v silah UNPROFOR in so zato morale in morajo sprejeti velik del bremena odgovornosti;
 7. poziva Svet in Komisijo, naj na predvečer obletnice genocida v Srebrenici in Potočarih ponovno izrazita zavezo Evropske unije evropski perspektivi vseh držav Zahodnega

Balkana ter podporo procesu pridruževanja, ne nazadnje tudi s spodbujanjem tesnejšega regionalnega sodelovanja;

8. ugotavlja, da je bil daytonski sporazum pomemben instrument za vzpostavitev miru v regiji, vendar poudarja, da je postal izziv pri utrjevanju dobro delujočega političnega sistema v Bosni in Hercegovini; poudarja, da morajo vsi državljani prevzeti odgovornost, da bi dosegli nov dogovor o ustavi in ustvarili dobro delujočo državo za vse; želi spomniti, da so diplomati iz Evropske unije in njenih držav članic sodelovali pri pripravi osnutka daytonske ustave, zato si Evropska unije in njene države članice delijo posebno odgovornost za reforme v Bosni in Hercegovini;
9. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji, vladam držav članic, vladi in parlamentu Bosne in Hercegovine in njenih entitet ter vladam in parlamentom držav Zahodnega Balkana.